

Discurs de presidència
Sessió inaugural de 30 de novembre de 1895 a l'Ateneo
Barcelonés

Mes avans de tot, senyors, com podrian semblar interessant los meus elogis, per allò de que'l fill sempre troba hermosa y santa á la mare, puig si be no he nascut á Catalunya com á mare la tinch per lo meu origen, per las lleys d'aquest país y per l'afecte entranyable que li porto, avans de tot, com vos dich, vos posaré aquí mateix com a devanter y resguart de las meas afirmacions y de las meas alabanzas lo que va dir á la Reyna Regent d'Espanya un dels fills més ilustres de la terra castellana en vindicació del idioma y de la nacionalitat de Catalunya:

"Y per aixó, senyora, sou vinguda á escoltar amorosamente los accents d'aquesta llengua, no forastera ni exòtica, sino espanyola y neta de tota taca de bastardía. Vostre generós y magnànim esperit comprén que la unitat dels pobles es unitat orgánica y viva, y no pot ser aqueixa unitat ficticia, verdadera unitat de la mort; y comprén també que las llenguas, signe y penyora de rassa, no's forjan capritxosament ni s'imposan per forsa, ni's prohibiesen ni's manan per lley, ni's deixan ni's prenen per voler, puig res hi ha més inviolable y més sant en la consciencia humana que'l Nexus secret en que viuhem la paraula y'l pensament. Ni hi ha major sacrilegi ni ensemps més inútil que pretendre engrillonar lo que Deu ha fet espiritual y lliure; 'l verb humà, resplandor débil y mitj esborrat, però resplandor, á la fi, de la paraula divina."

Lo fragment que he reproduhit al peu de la lletra es de Menéndez Pelayo. L'acte en que va ser parlat, lo dels Jochs Florals de Barcelona 1888 devant de la Reyna Regent y dels ministres. La llengua en que ho va pronunciar Menéndez Pelayo, la llengua catalana.

Àngel Guimerà